

[Hans Hedtoft.]

af vore Handelsaftaler, og vi er heller ikke sikre paa, at man fra Regeringens Side, har gjort alt, hvad der kunde gøres, for at sikre os tilstrækkelige og tilstrækkelig billige Raavarer og Halvfabrikata. Regeringens forfejlede Importpolitik har naturligvis paa Forhaand vanskeliggjort vore Forhandlinger med Englænderne, idet Udgangspunktet for de sidste Forhandlinger var Bevidstheden om en Valutagæld paa ca. 700 Mill. Kr., men hertil kommer, at Regeringen, allerede før Forhandlingerne paa-begyndtes, ved en Skrivelse til det engelske Generalkonsulat her i København havde tilbudt at anvende en Del af de Ekstraindtægter, der kunde opnaas ved forøget Eksport til England, til Indkøb af Færdigvarer.

Desværre er heller ikke den dansk-russiske Handelsaftale fuldt ud tilfredsstillende, set fra et dansk Synspunkt. Saa-vel til Eksporten til Rusland som Eksporten til England maa der ydes betydelige Tilskud. For Smør var Tilskuddet til Englandseksporten før de sidste Handelsforhandlinger i London 74 Øre pr. kg og Tilskuddet til Ruslandseksporten 22 Øre. For Flæsk var Englandstilskuddet 31 Øre og Ruslandstilskuddet 37 Øre. Disse Kendsgerninger om, at vort Samhandelsforhold til Rusland i lige saa høj Grad trænger til en Revision som vort Samhandelsforhold til England, har ikke fundet Udtryk i den hjemlige kommunistiske Presse, hvad Aarsagen nu end kan være. Det er derfor rimeligt i Dagens handelspolitiske Situation at gøre opmærksom paa, at vi har Vanskeligheder baade mod Vest og mod Øst. Englands svigtende Leveringsevne, hvor det drejer sig om vigtige Raavarer, har jeg allerede omtalt, og for Rusland gør jo desværre det samme sig gældende; Danmark har i Øjeblikket smaa 40 Mill. Kr. til gode i Sovjet.

Paa Trods af disse Vanskeligheder ved vor Samhandel med England og med Rusland er det naturligt, at vi ikke glemmer, at England er og i en uoverskuelig Fremtid bliver Verdens Hovedmarked for Landbrugsvarer, og at Rusland er et Land i kraftig økonomisk Udvikling og et Land, som enhver europæisk Stat, ogsaa Danmark, maa være interesseret i at søge opbygget en betydelig Samhandel med.

Maa jeg i Forbindelse med disse Bemærkninger om vor Samhandel have Lov at gøre en indskudt Bemærkning om den Henvendelse, der er kommet fra Landboforeningerne. Der blev under Udvalgsforhandlingerne om Vareforsyningsloven, jeg tror fra konservativ Side, stillet Spørgsmaal til Handelsministeren om, hvorvidt Regeringen mente at kunne medvirke til Gennemførelsen af De samvirkende danske Landboforeningers Forslag om, at det overlades til Landbruget og Handelen selv at slutte Kontrakter om Salg af vore Landbrugsvarer. Udvalget har endnu ikke faaet noget Svar paa denne Forespørgsel, og det er vel i og for sig ikke saa mærkeligt. Det maa jo være i høj Grad ubehageligt for en Venstregering aabenlyst at maatte indrømme, at de Krav, som De samvirkende Landboforeninger her har fremsat, maaske er meget gode til Brug i en Landstingsvalg-Agitation, men at de i alt Fald ikke har det fjerneste at gøre med den Virkelighed, som vi i Dag lever i.

Den beklagelige Udvikling i vort Samhandelsforhold til vore to vigtigste Kunder har, som jeg nævnte, medført, at vi ikke har kunnet købe de Raavarer og Halvfabrikata, som vi i saa høj Grad har Brug for, i tilstrækkeligt Omfang. Til Gengæld har vi faaet en Række mindreværdige og dyre Varer i rigt Maal. Skylden herfor ligger dog ikke hos Udlandet alene. Naturligvis er vi nødt til at købe visse mindre vigtige Færdigvarer, naar vi ønsker at faa solgt vore egne mindre nødvendige Færdigvarer, men største Delen af Færdigvareimporten fra Storbritannien — og det er den, der tæller noget paa 1946's Budget — har fundet Sted paa dansk Initiativ, og alene fordi Regeringen ikke i Tide har villet skærpe Importreguleringen. I Løbet af 1946 blev Regeringen Gang paa Gang advaret, men Handelsministeren har ikke taget Hensyn til vore Advarsler. Der blev foretaget visse formelle Indskrænkninger i den frie Bevillingsudstedelse, det er rigtigt; men ser man i Dag paa Kurven over den samlede Bevillingsudstedelse fra Oktober 1945 til September 1946, hvor Storbritannien sagde Stop, vil man se, at denne Kurve gaar til Vejrs fuldstændig som en ret Linie. Der er ingen Standsning, der er ingen Pukkel, der paa noget Tidspunkt